

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2024/7030

A2024/7030

Beslissing van 8 november 2024

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing in raadkamer van 8 november 2024 op de klacht van:

A,
wonende te B,

klaagster,

tegen

C,
neuroloog,

werkzaam te B,
verweerder, hierna ook: de neuroloog,
gemachtigde: mr. M.L. Jinkes de Jong, werkzaam te Zoetermeer.

1. De zaak in het kort

1.1 Klaagster is op 15 september 2021 door haar huisarts gezien. Zij had hoofdpijnlachten en visusklachten ('blurred vision'). De huisarts deed lichamelijk onderzoek, maar vond geen afwijkingen. Klaagster werd vervolgens doorverwezen naar een neuroloog, de verweerder.

1.2 De neuroloog onderzocht klaagster op 23 september 2021 en vond geen neurologische afwijkingen die de klachten konden verklaren.

1.3 Klaagster verwijt de neuroloog dat hij het onderzoek niet zorgvuldig heeft verricht en dat hij niet goed naar haar heeft geluisterd, onverschillig en discriminerend was en, tenslotte, dat het rapport naar aanleiding van het onderzoek en de brief van 23 september 2021 aan de huisarts niet kloppen.

1.4 Het college komt tot het oordeel dat de klacht kennelijk ongegrond is. ‘Kennelijk’ betekent dat het niet nodig is om nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk is dat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hierna vermeldt het college eerst hoe de procedure is verlopen. Daarna licht het college de beslissing toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 20 maart 2024;
- het verweerschrift met de bijlagen;

- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek, gehouden op 11 juli 2024.

2.2 Het college heeft de klacht in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak beoordeeld heeft op basis van de stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig waren.

3. De feiten

3.1 Klaagster is een thans 50-jarige vrouw. Zij heeft een voorgeschiedenis van onder meer idiopathische intracraniële hypertensie (IIH), in het medische dossier pseudotumor cerebri genoemd. IIH is een aandoening waarbij sprake is van een verhoogde druk van het hersenvocht.

3.2 Op 15 september 2021 werd zij door de huisarts gezien vanwege hoofdpijnklachten en visusklachten (‘blurred vision’). De huisarts vond bij lichamelijk onderzoek geen afwijkingen en verwees klaagster door naar de neuroloog, verweerder.

3.3 In de verwijfsbrief van 15 september 2021 van de huisarts aan de neuroloog staat als reden en context voor de verwijzing “Gaarne uw expertise en beoordeling bij aantal neurologische klachten waarbij geen afwijkingen bij LO”. In de verwijfsbrief is een deel van het dossier van de huisarts opgenomen.

3.4 Op 23 september 2021 kwam klaagster bij de neuroloog. Zij had klachten van pijn, met name in de armen en benen. Uit het neurologisch onderzoek kwamen geen bijzonderheden naar voren.

3.5 De neuroloog vermeldt in zijn brief aan de huisarts van 23 september 2021: “Neurologisch onderzoek: *Geen afwijkingen HZ, pupillen isocoor en direct reagerend, fundoscopie*

normaal. Geen

paresen, geen hypesthesie, Sloft bdz, zonder paresen. Reflexen (ondanks knieoperaties) normaal, geen pathologische reflexen.

Conclusie: geen neurologische afwijkingen. Beleid: Het consult neurologie is afgesloten."

4. De klacht en de reactie van de neuroloog

4.1 Klaagster verwijt de neuroloog dat hij:

a) onzorgvuldig onderzoek heeft gedaan en zowel het verslag naar aanleiding van het onderzoek als

de brief aan de huisarts niet goed heeft opgesteld;

b) niet goed luisterde, onverschillig en discriminerend was.

4.2 De neuroloog heeft het college verzocht de klachten ongegrond te verklaren.

4.3 Het college gaat hierna verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

De criteria voor de beoordeling

5.1 De vraag is of de neuroloog de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm

daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende neuroloog. Bij de beoordeling wordt

rekening gehouden met de voor de neuroloog geldende beroepsnormen en andere professionele

standaarden. Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een

tuchtrechtelijk verwijt.

5.2 Het college oordeelt dat de neuroloog niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld en

licht dit oordeel hieronder toe.

Klachtonderdeel a) het doen van onzorgvuldig onderzoek en het niet goed opstellen van rapport en

brief naar aanleiding van het onderzoek

5.3 Klaagster verwijt de neuroloog dat hij geen zorgvuldig onderzoek heeft gedaan doordat hij

niet zelf het initiatief heeft genomen in de ogen van klaagster te kijken. Volgens

klaagster had de

neuroloog haar naar een oogarts behoren door te verwijzen. Volgens klaagster was daartoe ook alle

aanleiding, omdat in het verleden een pseudotumor cerebri bij haar was vastgesteld en in de

verwijzing van de huisarts vermeld stond dat zij problemen had met de ogen en last van hoofdpijn.

5.4 In reactie hierop geeft de neuroloog aan dat klaagster tijdens haar bezoek niet over hoofdpijn of verminderd gezichtsvermogen/visusdaling heeft geklaagd. Desondanks heeft hij toch, in het licht van de medische voorgeschiedenis, de fundi oculi (de achterzijde van de ogen) beoordeeld. Hij nam daarbij geen afwijkingen waar. Wel waren er klachten van pijn in de armen en benen en was er sprake van moeilijk lopen.

5.5 Het college overweegt dat de neuroloog op basis van de medische voorgeschiedenis, de klachten en het beeld waarmee klaagster komt onderzoek moet doen en tot een beleid moet komen. Zijn professionele beoordeling speelt hierbij een belangrijke rol. Uiteraard dient de neuroloog op grond van artikel 7:448 lid 3 BW zich tijdens het consult op de hoogte te stellen van de situatie en behoeften van de patiënt, en haar uit te nodigen tot het stellen van vragen om zo samen te kunnen beslissen over de (verdere) behandeling.

5.6 Het college kan de wijze volgen waarop de neuroloog het onderzoek heeft verricht, en dat geldt ook voor de wijze waarop het beleid tot stand is gekomen. Hij heeft een standaardonderzoek uitgevoerd dat op basis van de verwijzing en het beeld waarmee klaagster kwam gebruikelijk is. Hij heeft klaagster een stukje laten lopen vanwege de voornamelijk lichamelijke klachten, zoals moeizaam lopen en pijn. Uit de stukken van beide partijen is gebleken dat er tijdens het consult ook ruimte was voor klaagster om vragen te stellen. Zo heeft de neuroloog - zowel op basis van de vraag van klaagster of hij naar haar ogen wilde kijken als vanwege een eerder geconstateerde (maar niet in de verwijzing genoemde) pseudotumor cerebri - naar de oogzenuw gekeken; mede in verband met mogelijke visusklachten. Bij het onderzoek van de neuroloog zijn geen neurologische afwijkingen gevonden die de klachten konden verklaren.

5.7 Deze bevinding noteert de neuroloog in zowel zijn verslag van het consult als in de brief aan de huisarts en ook dat kan het college volgen. Het enkele feit dat klaagster een andere perceptie van het consult heeft, betekent niet dat het verslag en de brief van de neuroloog niet goed zijn

opgesteld. Het verslag in het medische dossier is namelijk geen woordelijk verslag van het consult.

5.8 Wel merkt het college op dat de brief aan de huisarts wat mager is. Daarin staat weliswaar dat naar aanleiding van een aantal neurologische klachten geen afwijkingen zijn gevonden en dat daarmee het consult was afgesloten, maar het zou in dit geval beter zijn geweest als daarin een opmerking richting de huisarts zou zijn opgenomen om alert te blijven op toenemende visusproblemen. Het ontbreken van een dergelijke opmerking acht het college niet zo ernstig dat er sprake is van tuchtrechtelijke verwijtbaarheid. Dit klachtonderdeel is kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel b) niet goed luisteren, onverschillig en discriminerend zijn

5.9 Klaagster verwijt de neuroloog niet goed te hebben geluisterd en onverschillig te zijn door haar verhaal te onderbreken. Volgens klaagster heeft de neuroloog haar ook gediscrimineerd op basis van haar bipolaire stoornis.

5.10 In reactie daarop stelt de neuroloog dat klaagster veel vertelde en dat haar klacht moeilijk naar voren kwam, maar zich in het geheel niet te herkennen in het beeld dat hij niet goed heeft geluisterd, of onverschillig dan wel discriminerend zou zijn geweest.

5.11 Het college stelt voorop dat klachten over de communicatie vaak moeilijk te beoordelen zijn voor het college, omdat het van deze communicatie geen getuige is geweest. Het college kan dan ook niet vaststellen hoe het gesprek precies is verlopen. In de stukken ziet het college geen aanknopingspunten voor deze klachten. Ten aanzien van het verwijt dat de neuroloog niet heeft geluisterd of onverschillig is, is hierboven reeds vastgesteld dat de neuroloog juist ruimte liet voor klaagster om vragen te stellen tijdens het consult. Hij heeft daarop ook gereageerd door bijvoorbeeld een fundoscopie te verrichten om naar de oogzenuw te kijken. Nergens is het college gebleken dat haar bipolaire stoornis een rol heeft gespeeld in het onderzoek naar neurologische afwijkingen. Dat sprake zou zijn van niet- luisteren, onverschillig en discriminerend zijn, kan dan ook niet worden vastgesteld. Daarmee is ook dit klachtonderdeel kennelijk ongegrond.

Slotsom

5.12 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat alle onderdelen van de klacht kennelijk

ongegrond
zijn.

6. De beslissing

De klacht is in al haar onderdelen kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 8 november 2024 door M.M. van 't Nedereind, voorzitter, M.P. Sombroek-van Doorm, lid-jurist, J.A. Carpay, E.J. van Lindert en H. van Santbrink, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door Y.M.C. Bouman, secretaris.